

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011303
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2319011303.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného X. G., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c, d), ods. 2 písm. c, e) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b, j) Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 11.12.2019 pod sp. zn. 2T/61/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.04.2020 na Krajskom súde v Trnave prostredníctvom videokonferenčného zariadenia v zmysle § 61 b) Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania okresného prokurátora a obžalovaného X. G., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný X. G. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c, d), ods. 2 písm. c, e) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b, j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného dňa, najmenej od roku 2012, od bližšie nezistenej osoby a nezisteným spôsobom si okrem iných, bližšie nezistených miest, aj v meste S., neoprávnene, bez povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, zadovažoval metamfetamín a tento následne prechovával pri sebe a na adrese trvalého bydliska D. K. XXXX/X, S., a za účelom finančného zisku ho predával konečným konzumentom, a to J. S., nar. XX.XX.XXXX, Z. P., nar. XX.XX.XXXX, K. D., nar. XX.XX.XXXX, O. D., nar. XX.XX.XXXX, ako aj ďalším doposiaľ nestotožneným osobám, ktorým metamfetamín predával spravidla za sumu najmenej 200,- Eur, a to po predchádzajúcej telefonickej dohode alebo dohode formou krátkej textovej správy, na vopred dohodnutých miestach, spravidla na území mesta Sereď a Šaľa, ako aj v ich blízkom okolí, pričom po jeho zadržaní príslušníkmi Policajného zboru dňa 11.04.2019, počas vykonávania domovej prehliadky 11.04.2019 v byte na 8. poschodí na adrese D. K. č. XXXX/X v S., mu bol zaistený kryštalický materiál: s hmotnosťou 48305 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 34 % hmotnostného, čo predstavuje 16.424 mg absolútneho metamtetamínu; s hmotnosťou 24038 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 30,8 % hmotnostného, čo predstavuje 7404 mg absolútneho metamfetamínu; s hmotnosťou 286030 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 33,8 % hmotnostného, čo predstavuje 96678 mg absolútneho metamtetamínu; s hmotnosťou 244 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 60,3 % hmotnostného, čo predstavuje 147 mg absolútneho metamtetamínu; s hmotnosťou 808 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 63,3 % hmotnostného, čo predstavuje 511 mg absolútneho metamtetamínu; s hmotnosťou 815 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 41,7 % hmotnostného, čo predstavuje 340 mg absolútneho metamtetamínu; s hmotnosťou 121 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 60,6 % hmotnostného, čo predstavuje 73 mg absolútneho metamtetamínu;

teda kryštalický materiál s celkovou hmotnosťou 360361 mg, s priemernou koncentráciou metamfetamínu v jednotlivých stopách 34 %, 30,8 %, 33,8 %, 60,3%, 63,3 %, 41,7 % a 60,6 % hmotnostného, čo predstavuje spolu 121.577 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 3.041 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v celkovej hodnote najmenej 9.009,01 Eur, ako aj ďalší hrudkovitý materiál s hmotnosťou 281 mg s priemernou koncentráciou kokaínu 66,4 % hmotnostného, čo predstavuje 187 mg absolútneho kokaínu, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v hodnote najmenej 16,86 Eur, pričom podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a kokaín je zaradený do II. skupiny omamných látok.

Za túto trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zákona okresný súd uložil obžalovanému i trest prepadnutia veci - finančnej sumy vo výške 2.070,- Eur, nachádzajúcej sa na účte Okresného súdu Galanta číslo účtu: S XXXX XXXX XXXX XXXX, variabilný symbol: XXXXXXXXXXXX, špecifický symbol: XXXXXXXXXXXX s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1/, § 78 ods. 1/ Tr. zákona uložil okresný súd obžalovanému i ochranný dohľad na dobu 2 (dvoch) rokov.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, výrok o vine bol ustálený na základe vyhlásenia obžalovaného o vine v zmysle § 257 ods.1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní dňa 11.12.2019, ktoré bolo prijaté právoplatným uznesením, preto bolo vykonané dokazovanie súvisiace len s výrokom o treste.

Vykonaným dokazovaním súd I. stupňa zistil u obžalovaného X. G. jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v jeho priznaní a oľutovaní spáchaného trestného činu (§ 36 písm. l) Trestného zákona), pričom priťažujúcu okolnosť u neho nezistil žiadnu. S poukazom na vyhlásenie obžalovaného o vine a zistenú prevahu priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods.3 Tr. zákona v súlade so stanoviskom trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj. 55/2016 dospel okresný súd k záveru, že u obžalovaného sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 odsek 2 písm. d/, odsek 4 Trestného zákona, pričom pri rozhodovaní o výmere mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody prihliadol na pozitívne správanie sa obžalovaného vo výkone väzby, na jeho sociálne pomery, keď dospel k záveru, že obžalovanému postačuje uložiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom upravenej trestnej sadzby (§ 172 ods.2 Tr. zák.) vo výmere 8 rokov, na výkon ktorého ho zaradil postupom podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému súd I. stupňa uložil i trest prepadnutia veci a to finančnej čiastky vo výške 2.070,- Eur, ktorá suma bola získaná trestným činom a ktorú sumu obžalovaný dobrovoľne pri domovej prehliadke vydal. Vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Nakoľko obžalovaného odsudzoval okresný súd za obzvlášť závažný zločin, uložil mu i ochranný dohľad v trvaní 2 rokov, ktorý bude slúžiť na individuálnu prevenciu a ochranu spoločnosti.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný X. G., ako i prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta, obaja proti výroku o treste, ktoré následne obaja odvolatelia náležite písomne odôvodnili.

Obžalovaný v písomne podanom odvolaní prostredníctvom obhajcu (č.l.1368-1369) namietal, že napadnutý rozsudok je nezákonný z hľadiska výmery trestu, nakoľko mu prvostupňový súd pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností nepriznal okrem poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. i poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák. (že pred spáchaním skutku viedol riadny život, o čom svedčí hodnotenia jeho osoby z miesta bydliska) a tiež neprihliadol na jeho rodinné pomery, ktoré odzrkadľujú jeho osobnú starostlivosť o maloletého syna E., ktorého sa jeho matka dobrovoľne vzdala, nejaví o neho žiaden záujem a preto je toho názoru, že výška trestu by nemala mať dopad na jeho dieťa o ktoré sa osobne sám stará. Z uvedených dôvodov preto žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobu jeho výkonu a uložil mu trest miernejší a to na samej spodnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby v trvaní 6 rokov a 8 mesiacov.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta v písomných dôvodoch odvolania (č.l. 1368-1369) poukázal na to, že jeho odvolanie smeruje voči výroku o treste v neprospech obžalovaného, nakoľko považuje uložený trest odňatia slobody pri spodnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby postupom podľa § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr. zák. s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý páchal predmetnú trestnú činnosť zo zisťných dôvodov, a tiež s poukazom na naplnenie viacerých kvalifikačných znakov (na viacerých osobách, po dlhší čas a na viacerých osobách) , za neprimerane mierny, nakoľko je zrejmé, že v prípade menovaného nejde o ojedinelé vybočenie z noriem bežného života a preto použitie zmierňovacieho ustanovenia považuje za neadekvátne.

Obžalovaný sa zaoberal mimoriadne závažnou drogovou trestnou činnosťou, pričom polícia voči nemu vyprodukovala tak jednoznačné a usvedčujúce dôkazy, že vyhlásenie o vine bolo pre neho jediným rozumným východiskom v danej situácii, ktoré však, aj keď bolo súdom prijaté, podľa názoru prokurátora v žiadnom prípade neodôvodňuje zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Jedna poľahčujúca okolnosť nie je spôsobilá vyvážiť trojnásobné naplnenie kvalifikačných znakov uvedeného obzvlášť závažného zločinu. Voči obžalovanému vypovedalo sedem svedkov, ktorí potvrdili, že sa zaoberal systematickou a dlhodobou drogovou trestnou činnosťou (6 kupujúcich a 1 bývalá družka). Rozsah trestnej činnosti vyplynul tiež zo zaisteného množstva metamfetamínu pri domovej prehliadke, ktorého bolo viac ako 360 g v hodnote nad 9.000,- Eur, pričom z vykonaného odpočúvania ako i svedectva bývalej družky obžalovaného S. I. vyplýva, že išlo o zásobu metamfetamínu, ktorý obžalovaný bežne nakupoval v množstve asi do pol kilogramu za sumu okolo 4.000,- Eur pravidelne, približne každé dva týždne, tento následne rozpredával konzumentom a keď sa mu minuli zásoby, nakúpil ďalší metamfetamín na predaj. Takouto činnosťou sa pritom zaoberal dlhodobo, podľa výpovede bývalej družky najmenej tri roky ich spolužitia. Uvedený rozsah drogovej trestnej činnosti zásadným spôsobom zvyšuje nebezpečnosť a závažnosť činu a uložený trest je potrebné individualizovať vzhľadom k týmto okolnostiam prípadu.

Nie je spravodlivé uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a tak na rovnakú úroveň postaviť páchatel'a takéhoto trestného činu s páchatel'om, ktorý by naplnil iba jeden kvalifikačný pojem, alebo ktorý by naplnil viac týchto pojmov ale iba hranične, napríklad rozsah činu tesne nad hranicou 2.660,- eur, skutok na viacerých osobách - na troch osobách, po dlhší čas - napríklad 2 roky a pod.

Obžalovaný pritom nepáchal drogovú trestnú činnosť z dôvodu svojej závislosti, hmotnej núdze, zlých rodinných či sociálnych pomerov alebo iných okolností, ktoré by mohli jeho konanie aspoň čiastočne ospravedlňovať, ale čisto zo zisťných, materiálnych dôvodov. Trestnou činnosťou si zabezpečil taký zdroj príjmov, že už nepotreboval ani živnosť, ktorú mal pozastavenú od novembra 2018 v celom rozsahu, pričom nebol evidovaný ani na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, vlastnil luxusné motorové vozidlo, byt.

Skutočnosť, že obžalovaný nemal pôžičky a dlhy voči štátu tak v okolnostiach prípadu nie je možné hodnotiť v jeho prospech, ale práve naopak, v jeho neprospech, nakoľko tento stav dosiahol prostredníctvom páchania trestnej činnosti, na ktorú nebol v žiadnom prípade odkázaný.

Rovnako skutočnosť, že obžalovaného od trestnej činnosti neodradilo ani to, že sa staral o maloletého syna, je potrebné hodnotiť v jeho neprospech, a nie tak, že má ísť o okolnosť odôvodňujúcu zníženie ukladaného trestu. Obžalovaný totiž dobrovoľne povýšil svoj záujem na zabezpečení si financií trestnou činnosťou, ktorá má rozsiahle negatívne sociálne dopady, nad záujmom na riadnej starostlivosti o vlastné dieťa. Obžalovaný by bol schopný vychovať so svojho syna iba ak dobrého drogového dileru, a preto

trest odňatia slobody môže práve ochrániť maloletého syna obžalovaného pred kriminálne narušenou osobnosťou obžalovaného.

V súvislosti s trestom prepadnutia vecí tiež žiadal, aby súd obžalovanému uložil nielen trest prepadnutia vecí - finančnej čiastky 2.070,- eur, ale aj trest prepadnutia ostatných vecí, ktoré boli ako dôkazy pripojené k obžalobe, a ktoré sú špecifikované v bode 15. obžaloby, ako sú injekčné striekačky, plastové vrecká a pod., nakoľko tieto patria páchatelovi a boli použité, resp. boli určené na spáchanie trestného činu.

Zároveň je na mieste uložiť obžalovanému i peňažný trest, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že páchal trestnú činnosť, ktorou získaval značný majetkový prospech a jeho osobné a majetkové pomery uloženie takéhoto trestu jednoznačne umožňujú. Alternatívne je možné zvážiť uloženie trestu prepadnutia vecí - bytu na ulici D. K. XXXX/X v S., zapísanom na LV Č. XXXX v katastrálnom území S., ktorý je vo výlučnom vlastníctve obžalovaného, ktorý bol použitý na spáchanie trestného činu - obžalovaný v ňom ukrýval, prechovával a pripravoval metamfetamín na ďalšiu distribúciu.

S poukazom na uvedené skutočnosti považuje trest uložený súdom prvého stupňa za neprimerane mierny, ktorý nemôže riadne zabezpečiť účel individuálnej ani generálnej prevencie obdobnej trestnej činnosti.

Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok, čo do výroku o treste v neprospech obžalovaného tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v strede zákonnej trestnej sadzby, trest prepadnutia vecí pripojených k obžalobe, trest prepadnutia bytu, ktorý obžalovaný využíval na páchanie trestnej činnosti, resp. primeraný peňažný trest.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, je potrebné zvážiť primeranosť zaradenia do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to s ohľadom na učené vyhlásenie viny na jednej strane a ostatné okolnosti a výroky o treste na strane druhej. Zaradenie do miernejšieho stupňa stráženia ako pri obzvlášť závažnom zločine ustanovuje zákon v kombinácii s trestom odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby však vzhľadom na okolnosti prípadu považuje prokurátor voči páchatelovi rovnako za neprimerane mierne.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na odvolacích dôvodoch okresného prokurátora a navrhla mu v celom rozsahu vyhovieť za súčasného uloženia trestu odňatia slobody v trvaní najmenej 9 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom stráženia spolu s uložením trestu prepadnutia vyššie citovaných vecí.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí zopakoval dôvody odvolania s tým, že ľutuje spáchanie trestného činu, pričom žiadal o čo najmiernejší trest.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolania obžalovaného ako i okresného prokurátora sú nedôvodné.

Pri preskúmaní odvolaní napadnutého výroku o treste krajský súd zistil, že tento výrok je správny a zákonný.

Vo vzťahu k tomuto výroku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správne záveru o tom, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a postoj obžalovaného k prejednávanej veci prichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 2 písm. d/ Trestného zákona, keď správne vychádzal zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj. 55/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 44/2017.

Okresný súd správne zistil u obžalovaného jednu poľahčujúcu okolnosť odôvodnenú jeho priznaním a oľutovaním spáchaného trestného činu (§ 36 písm. l) Trestného zákona), a zároveň rovnako správne konštatoval absenciu akýchkoľvek priťažujúcich okolností v zmysle § 37 Trestného zákona.

Základná zákonná trestná sadzba pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona predstavuje rozpätie od 10 do 15 rokov s tým, že po zákonnej úprave trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. (a teda pri prevahe poľahčujúcich okolností, ako je to v danom

prípade) sa táto upravuje na rozsah 10-tich rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Mimoriadnym znížením trestu podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona možno následne uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu takto upravenej trestnej sadzby, ktorého minimálna výmera je v danom prípade 6 rokov a 8 mesiacov.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd I. stupňa postupoval správne, keď obžalovanému, vzhľadom na jeho osobu (na ktorého sa hľadá akoby nebol odsúdený, keďže má všetky predchádzajúce odsúdenia- pričom posledné sa datuje na rok 2003- zahľadené) a účel trestu, uložil trest odňatia slobody skôr pri dolnej hranici trestnej sadzby mimoriadne zníženej postupom podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona, pretože takto uložený trest po vyhlásení o vine obžalovaného, prejavenia ľútosť, aj s prihliadnutím na osobné pomery obžalovaného, zohľadňujúc pri tom dostatočne i naplnenie viacerých kvalifikačných znakov žalovanej trestnej činnosti (ktoré aj napriek námietkam prokuratúry po ich naplnení - sa bez zhodnotenia ostatných relevantných skutočností nemusia automaticky odzrkadliť vo vyššie uloženom treste odňatia slobody), zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

K odvolacím námietkam obžalovaného:

Pokiaľ obžalovaný namietal, že mu mala byť (okrem už priznanej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák.) priznaná i poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a teda, že pred spáchaním skutku viedol riadny život, táto (námietka) nemá svoje opodstatnenie, nakoľko z obsahu spisového materiálu je zistiteľné, že obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu 4 x odsúdený pre úmyselnú (majetkovú) trestnú činnosť na podmienené tresty odňatia slobody (1 x bolo upustené od uloženia súhrnného trestu) a hoci následne došlo k jeho osvedčeniu sa s následkom, že sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený, neznamená to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, pričom treba zvýrazniť, že z obsahu spisu je tiež zistiteľné, že obžalovaný bol v minulosti aj opakovane postihnutý za spáchanie najmenej 19-tich priestupkov (predovšetkým v oblasti cestnej dopravy), za čo mu boli uložené blokové pokuty od 10 do 100 Eur.

Pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. j) Tr. zák.) pritom nestačí iba zistenie, že osoba nebola súdne trestaná, keďže vedenie riadneho života je širšia kategória ako nepáchanie trestnej činnosti (uznesenie NS SR pod sp. zn. 5Tdo/ 69/2019 zo dňa 15.04.2020).

K prípadnému uloženiu trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby v rozsahu 6 rokov a 8 mesiacov odvolací súd len uvádza, že uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov (a teda jeho mimoriadne zníženie o 2 roky pod zákonom stanovenú hranicu) v sebe dostatočne odzrkadľuje všetky namietané skutočnosti (osobné a rodinné pomery obžalovaného ako i jeho súčasný postoj k trestnej činnosti, možnosti nápravy a pod.), pričom len dodáva, že obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu, ktorý je rozhodujúcim pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti. Uložený 8 ročný trest odňatia slobody potom zodpovedá požiadavke individuálnej aj generálnej prevencie, pričom výmeru tohto trestu pri po jej mimoriadnom znížení považoval aj krajský súd s poukazom na osobu obžalovaného skôr za miernejšiu, v žiadnom prípade však nie za neprimeranú tak, ako to namietal obžalovaný v odvolaní.

K odvolacím námietkam prokurátora:

Postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku môže odvolací súd zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku len v prípade, ak je uložený trest neprimeraný. Za neprimeraný možno považovať taký trest, ktorého druh alebo výmera je v zrejmom rozpore s hľadiskami, ktoré sú určené v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. V prejednávanej veci krajský súd nepovažoval uložený trest odňatia slobody v dĺžke trvania 8 rokov nepodmienečne spolu s uložením trestu prepadnutia veci (finančnej čiastky vo výške 2.070 Eur) vzhľadom aj na naplnenie viacerých kvalifikačných pojmov za neprimeraný, nakoľko prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa názoru odvolacieho súdu veľmi starostlivo prihliadal ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a

jeho výmery a uvážene prihladol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, a preto sa s uloženým trestom v uvedenom rozsahu (bez jeho ďalšieho rozšírenia o individuálny peňažný trest) stotožnil aj súd druhého stupňa. Takto uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajúci požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

K prokurátorom navrhovanému uloženiu trestu prepadnutia veci v zmysle § 60 ods.1 písm. a) Tr. zák. - bytu v osobnom vlastníctve obžalovaného nachádzajúceho sa v meste S. v súvislosti s páchaním trestného činu v tejto nehnuteľnosti (a teda ako veci, ktorá bola použitá na páchanie trestnej činnosti) odvolací súd uvádza, že takýto postup by bol možný len v tom prípade, ak by bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že išlo o vec, ktorá bola zadovážená s konkrétnym zámerom použiť ho na realizáciu trestného činu (ako je to v prípade zaobstarania si zbrane na vraždu, nástrojov na vlámanie sa do uzamknutých priestorov a pod.), pričom byt ako taký vo všeobecnosti svojou povahou slúži na bývanie, resp. v danom prípade slúžil obžalovanému predovšetkým ako jeho obydlie, a ktorý preukázateľne využíval spolu so svojou priateľkou a synom predovšetkým na tento účel (vyplýva to aj z obsahu príkazu na domovú prehliadku z č.l. 216-2158) a nie ako vec individuálne určenú na páchanie žalovanej (drogovej) trestnej činnosti, ako by to bolo v prípade napr. vystavaného laboratória na výrobu drog a pod. Navyše je potrebné dodať, že v zmysle § 38 ods.3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby a prepadnutím bytu by bezpochyby došlo k nepriaznivému zásahu do integrity práva na obydlie či už priateľky obžalovaného ako i jeho maloletého syna.

Ďalej je potrebné uviesť, že v danom prípade je možné (na rozdiel od názoru prokurátora) akceptovať i postup okresného súdu, ktorý nerozhodoval o ostatných zaistených veciach citovaných pod bodom 15. obžaloby v zmysle §66 resp. § 83 Trestného zákona ich prepadnutím alebo zhabaním (jedná sa konkrétne o veci - papierové lístky, plastové sáčky, inzulinové striekačky, lyžičku, škrtidlo, vatové tampóny a tiež nefunkčný, zlomený tlačítkový mobilný telefón), nakoľko je aj z opisu vecí zrejmé, že sa jedná buď o veci nepatrnej hodnoty, alebo o veci bezcenné, s ktorými je možné sa vysporiadať postupom podľa § 98 Trestného poriadku (zničením veci predsedom senátu), príp. môže ísť o veci doličné, ktoré slúžia ako prostriedok dôkazu a pri ktorých nepripadá do úvahy ich zničenie, resp. prepadnutie alebo zhabanie, nakoľko tvoria neoddeliteľnú súčasť spisového materiálu v rozsahu jeho vecných dôkazných prostriedkov.

Bezcennou vecou sa zvyčajne rozumie vec, ktorá nemá reálnu hodnotu.

Vecou nepatrnej hodnoty sa zvyčajne rozumie vec, ktorá síce nie je bezcenná, ale náklady spojené s jej predajom by prevyšovali jej reálnu cenu.

Zákonu zodpovedá aj výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený v zmysle § 48 ods.4 Tr. zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko má aj odvolací súd za to, že toto (v danom prípade miernejšie) diferenčné zaradenie jednak zodpovedá miere narušenia obžalovaného (s poukazom na jeho postoj k spáchanému trestnému činu, a tiež na tú skutočnosť, že sa takéhoto druhu trestnej činnosti dopostil vôbec po prvý krát - v tejto súvislosti viď. aj R 23/1967) a tiež má za to, že z hľadiska možnosti nápravy obžalovaného v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bude jeho resocializácia lepšie zaručená.

Správny a zákonný je aj výrok , ktorým bol obžalovanému podľa § 76 odsek 1, 78 ods.1 súčasne uložený i ochranný dohľad v dĺžke trvania 2 (dvoch) rokov, nakoľko tento (výrok) má základ v zistenom skutkovom stave a právnej kvalifikácii konania obžalovaného ako obzvlášť závažného zločinu.

Krajský súd považoval napokon za zákonný aj výrok o uložení trestu prepadnutia veci v zmysle § 60 ods.1 písm. a/ Tr. zák.- finančnej sumy vo výške 2.070,- Eur, keď z dokazovania vyplynulo, že tieto finančné prostriedky boli vlastníctvom obžalovaného a boli získané žalovanou (drogovou) trestnou činnosťou.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutých výrokov rozsudku, odvolania obžalovaného a okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.